

der svenska kronan. Dessa egendomar äro sedan af kronan till
flörre delen öfverlemnade åt enskiltte män, under olika wilkor,
såsom fäste eller sålde, och benämnas skatte eller kronoskatte.
Frälse benämningen är vida äldre, men behöll sin natur vid
detta tillfälle, och blef antingen af kronan förlant, skänkt eller
försäldt.

I Blekinges Historia och beskrifning, från 1793 af N. H. Gjöberg sid 170
anfördes att Ståndspersoner i långliga tider hafva bebott Elleholm,
år 1705 hvar den gamla kyrkan så förfallen att den ej kunde begag-
nas till Guds-tjenst, hvarföre Befallningsmannen Wrethell och Johan
Kock lätto uppföra en ny af korsvirke och tegel (Den endå i sitt
slag inom Riket) Altartaflan och prädika-stolen hafva blifvit
förfärdigade 1713, på G. Klings och J. M. Welfengfors bekostnad (den
sednare en Tullinspector) Befallningsmannen Ch. Mützell, har,
ungefär vid samma tid gifvit en Ljuskrona af messing.
På 1730 talet ägdes Hofgården af Holländske Commisarién
J. Wagner. Och 1793 af Lagman Brandelt Tornefon $2\frac{1}{8}$ h. dessutom
beodde här en Mademoiselle A. H. Laurin $\frac{1}{8}$ h och Befallnings-
mannen Arnoldson som egde $\frac{2}{3}$ h. Sum: $3\frac{1}{8}$ h. som beboddes
af Ståndspersoner utom $\frac{1}{8}$ som är krona och Pastorskapställe $\frac{1}{4}$ fräl-
se under ärup i Skåne. Återstoden af de 7 hela hemman der ut-
gör Elleholm innehades af icke Ståndsperson. Byen bestod af 12
åkerbrukare/gårdar af wälment / med 105 skattskrifne personer.
Vidare anföres att Elleholms by varit belägen på en aflång
holme i Morums å, nära dens utlopp, hvarst den är bredast
och djupast, att boningshusen lägo i 2de rader i Ö-Ö. längs at
holmen som sträcker sig i N.Ö, att badugårdarne legat på
andra sidan om strömmen; att den gård som låg på västra
raden hade sina uthus, sin badugård, åker och äng på västra